ΑΠΟΦΑΣΗ ΥΠ□ ΑΡΙΘΜ. 2/2005 ΤΟΥ Π.Π.Σ.

Το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Ενώσεως Συντακτών ΗΕΑ συνήλθε σήμερα Τρίτη, 18 Ιανουαρίου 2005 υπό την προεδρία του προέδρου συν. Ιωάννη Αποστολόπουλου και με την παρουσία των τακτικών μελών συν. Ιωάννη Στεβή, Παναγιώτη Τσίρο, Παναγιώτη Βενάρδου, Αικατερίνης Δουλγεράκη, καθώς και της γραμματέως Μαρίας Χριστοφοράτου, προκειμένου να εκδώσει απόφαση επί της υπ□ αριθμ. πρωτ. 1036/10.05.04 έγκλησης της κυρίας Μαρίας Τσιντέρη.

Η έγκληση αυτή εκρίθη εν μέρει βάσιμη κατά την υπ□ αριθμ. 50/06.07.04 συνεδρίαση του ΠΠΣ και ασκήθηκε πειθαρχική δίωξη κατά των εκ των εγκαλουμένων συν. Νίκου Κακαουνάκη, Νίκου Ευαγγελάτου και Κοσμά Σφαέλου.

Στην ως άνω έγκλησή της η κυρία Τσιντέρη υποστηρίζει μεταξύ άλλων ότι:
«Οι παραπάνω δημοσιογράφοι εργαζόμενοι σε ΜΜΕ, έντυπα και ηλεκτρονικά, από το μήνα Αύγουστο του 2002 μέχρι τον Ιούνιο του 2003, παραβαίνοντας κάθε έννοια δημοσιογραφικής δεοντολογίας, οικειοποιηθέντες τον ρόλο ειδικών σε θέματα τρομοκρατίας, εξαπέλυσαν εναντίον μου πληθώρα ανυπόστατων κατηγοριών, συνοδεύοντας αυτές με μυθεύματα δικής τους επινόησης, που είχαν τελικό αποτέλεσμα να με καταστήσουν:
Α. Βέβαιο μέλος της τρομοκρατικής οργάνωσης 17Ν.
Β. Πληροφοριοδότη της Αστυνομίας για την υπόθεση Ριανκούρ.
Γ. Συνεργάτη ή πράκτορα μυστικών υπηρεσιών.
Παράλληλα δε να πετύχουν την κοινωνική και επαγγελματική μου εξαθλίωση με μοναδικό σκοπό είτε να ανεβάσουν την ακροαματικότητα του καναλιού είτε την αύξηση πώλησης των εντύπων(□).
(□) Οι παραπάνω δημοσιογράφοι κατά τη γνώμη μου δεν έπεσαν θύματα πληροφοριών από μη αξιόπιστες πηγές τις οποίες δεν ήταν

σε θέση να διασταυρώσουν κάτω από την πίεση του χρόνου όπως υποστηρίζουν.
Οι δημοσιογράφοι πρέπει να σέβονται τον Κώδικα Δεοντολογίας του δημοσιογραφικού επαγγέλματος, να ελέγχουν τις πηγές που διοχετεύουν τέτοιες αθλιότητες και όχι να αποβλέπουν στην ακροαματικότητα και πώληση φύλλων. Οι ανωτέρω με όλα αυτά, εκτός των άλλων, έθεσαν την ζωή την δική μου και της οικογενείας μου σε κίνδυνο, διότι με εμφάνιζαν ως καταδότρια της 17Ν και ως μέλος αυτής».

Η εγκαλούσα εκλήθη από το ΠΠΣ και προσήλθε στις 08.06.04 ενώπιον του Συμβουλίου για παροχή διευκρινίσεων σχετικά με την έγκλησή της

Το ΠΠΣ αφού εξέτασε την έγκληση έκρινε κατά πλειοψηφία ότι αυτή είναι βάσιμη ως προς τους δημοσιογράφους:
 Νικ. Κακαουνάκη και άσκησε πειθαρχική δίωξη για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α και θ του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ και άρθρου 2, παρ. β, δ και η του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας.
 Νικ. Ευαγγελάτο και άσκησε πειθαρχική δίωξη για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α και θ του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ και άρθρου 2, παρ. β και η του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας.
 Κοσμά Σφαέλο και άσκησε πειθαρχική δίωξη για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α και θ του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ και άρθρου 2, παρ. β και η του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας.

Στη συνέχεια, προσήλθαν και κατέθεσαν ενώπιον του Συμβουλίου οι μάρτυρες της εγκαλούσας και των εγκαλουμένων, καθώς και εκείνοι που εκλήθησαν αυτεπαγγέλτως από το ΠΠΣ. Τέλος, απελογήθησαν οι εγκαλούμενοι.

Το ΠΠΣ αφού έλαβε υπόψη του τις μαρτυρικές καταθέσεις και τα άλλα στοιχεία του φακέλου, καθώς και τις απολογίες των εγκαλουμένων, θεωρεί ότι αποδείχθηκαν τα ακόλουθα:

Κατά το έτος 1994 οι αρχές ασφαλείας εμφανίζονται να διερευνούν τυχόν σχέση της εγκαλούσας με την «’ννα» της Ριανκούρ. Δηλαδή, με το πρόσωπο που είχε δώσει τηλεφωνικά

πληροφορίες στον τότε αρχηγό της ΕΛΑΣ Στέφανο Μακρή, περί επικείμενης συνάντησης μελών της οργάνωσης «17Νοέμβρη» στην οδό Ριανκούρ σε συγκεκριμένο σημείο στις 27.03.92.

Αυτό το παραδέχτηκε και η ίδια η εγκαλούσα που στην κατάθεσή της ενώπιον του ΠΠΣ, αναφέρει σχετικά: «Αν θυμάμαι καλά, το 1994 με επισκέφθηκε στο μικροβιολογικό ιατρείο όπου εργαζόμουν ως παρασκευάστρια, ένα άτομο που δήλωσε αστυνομικός και μου είπε πως με ζητά ο κ. Πεντάρης, αξιωματικός της αντιτρομοκρατικής, και μου έδωσε κάποιο τηλέφωνο να επικοινωνήσω μαζί του.

Η ίδια αρνήθηκα να πάρω το τηλέφωνο και του δήλωσα πω αν ο κ. Πεντάρης, τον οποίο δεν γνωρίζω, θέλει να επικοινωνήσει μαζί μου, να έρθει σε συγκεκριμένη ώρα στο αστυνομικό κατάστημα της Εκάλης για να με συναντήσει. Ο λόγος ήταν ότι ήθελα να είμαι μέσα στο αστυνομικό τμήμα, γιατί δεν ήξερα τι συνέβη. Ρώτησα, μάλιστα, τι με θέλει ο κ. Πεντάρης και αυτός μου απάντησε πως θα σου εξηγήσει ο ίδιος. Πάντως, η ίδια δεν πείσθηκα ότι αυτός που ήρθε ήταν αστυνομικός. Είχα αμφιβολίες.

Η πρώτη δουλειά που έκανα ήταν να ειδοποιήσω τον σύζυγό μου γι αυτό που συνέβη και όπως με συμβούλεψε κι εκείνος, πήγα την ώρα που είχα ορίσει στο αστυνομικό τμήμα της Εκάλης, περίπου τις πρώτες απογευματινές ώρες (2-3).

Όταν πήγα εκεί, ήταν πράγματι και με περίμενε ο κ. Πεντάρης. Με ρώτησε τι σχέση έχω με την «’ννα» της Ριανκούρ. Του απάντησα ποια είναι η κυρία που λέτε, δεν τη γνωρίζω. Δεν ήξερα καν ότι το Ριανκούρ ήταν οδός και νόμιζα πως ήταν επώνυμο.

Στη συνέχεια, μου εξήγησε για το επεισόδιο που είχε γίνει στην οδό αυτή και ότι η «’ννα» που ανέφερε είχε δώσει την πληροφορία για τις κινήσεις των τρομοκρατών. Πρόσθετε ότι υπάρχει κάποια πληροφορία πως το πρόσωπο εκείνο είμαι η ίδια, αλλά δεν έδωσε περισσότερες διευκρινίσεις, όταν τον ρώτησα σχετικά, λέγοντας ότι δεν έχει στοιχεία».

Αυτό επιβεβαιώνεται εξάλλου και σε έγγραφο που κατά το ίδιο διάστημα διέρρευσε, ως προερχόμενο από το χώρο των αρχών ασφαλείας, έγγραφο με τον τίτλο ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ και κάτωθι αυτού «θέμα: Πληροφοριοδότης ΑΝΝΑ Υπόθεση Λ. Ριανκούρ». Το έγγραφο αυτό που επιγράφεται ως ανήκον στην ΔΑΑ προφανώς Διεύθυνση Ασφαλείας Αθηνών, δεν φέρει ημερομηνία, ούτε υπογραφή, πλην όμως εκτιμάται ως γνήσιο και συνεπώς όχι άνευ σημασίας, αφού περιλαμβάνει αναφορές 27 σελίδων σχετικά με το θέμα.

Στο έγγραφο αυτό εκτίθενται με ιδιαίτερες λεπτομέρειες στοιχεία που αφορούν την εγκαλούσα, από το τι περιλαμβάνεται στην φορολογική δήλωση του συζύγου της, μέχρι τα πρόσωπα με τα οποία συναντάται, τα τηλεφωνήματα και οι εν γένει κινήσεις της, αξιολόγηση δεδομένων και συγκεκριμένες προτάσεις για περαιτέρω έρευνα.

Η εγκαλούσα καταθέτει επίσης ότι το 1996 είχε συνάντηση με τον δημοσιογράφο Σ.Β., ο οποίος της δήλωσε ότι έχει ορισμένα στοιχεία που την συσχέτιζαν με την ’ννα της Ριανκούρ. Ο δικηγόρος της του δήλωσε πως αν υπάρχουν στοιχεία, να δημοσιευτούν. Πάντως, δεν έγινε τότε καμία δημοσίευση.

Μετά τις αρχικές συλλήψεις μελών της «17Ν» το θέρος του 2002, ήλθε στην επιφάνεια και το θέμα του επεισοδίου της οδού Ριανκούρ και πολλά ηλεκτρονικά ΜΜΕ, αλλά και εφημερίδες άρχισαν να αναφέρονται στο πρόσωπο της εγκαλούσας, στην αρχή με ασαφείς προσδιορισμούς, αλλά στη συνέχεια και με πλήρες ονοματεπώνυμο, ως φερόμενης να έχει σχέση με την «’ννα» της Ριανκούρ και γενικότερα με την «17Ν». Ανάλογες αναφορές έγιναν στα βραδυνά (20.00) δελτία ειδήσεων του Τ/Σ Alter στις 23.08.02 και στις 09.09.02, από τους δύο πρώτους των εγκαλουμένων Ν. Κακαουνάκη και Ν. Ευαγγελάτο, ιδιαίτερα από τον πρώτο των εγκαλουμένων. Ενώ, ο τρίτος εγκαλούμενος είναι στον Τ/Σ Alter διευθυντής ειδήσεων. Ο πρώτος των εγκαλουμένων έκανε σχετικά δημοσιεύματα και στην εβδομαδιαία εφημερίδα «Στο Καρφί της Κυριακής», που του ανήκει, στο φύλλο της 08.09.02.

Η εγκαλούσα στην έγκλησή της ισχυρίζεται πως οι εγκαλούμενοι δημοσιογράφοι έκαναν τις αναφορές τους αυτές, «μυθεύματα» όπως τις χαρακτηρίζει, χωρίς να υπάρχουν τα απαραίτητα στοιχεία. Πλην, όμως, ο ισχυρισμός αυτός έρχεται σε αντίφαση με άλλον ισχυρισμό της κατά τον οποίο στελέχη της ηγεσίας της αστυνομίας είχαν κάνει πλεκτάνη εναντίον της γιατί «ήθελαν να φάνε τα χρήματα της επικήρυξης».

Ο τελευταίος αυτός ισχυρισμός της υιοθετείται και από τον μάρτυρα σύζυγό της, ο οποίος μεταξύ άλλων στην κατάθεσή του αναφέρει: «Ήμουν αξιωματικός του Πολεμικού Ναυτικού μέχρι το 1994 και αποχώρησα οικειοθελώς. Ο λόγος που υπέβαλα παραίτηση ήταν το γεγονός πως ένας αξιωματικός της αστυνομίας ονόματι Πεντάρης, είχε επικοινωνήσει με την σύζυγό μου και στη συνέχεια συναντήθηκε μαζί της στο αστυνομικό τμήμα της Εκάλης, όπου της ανέφερε πως σύμφωνα με πληροφορίες εκείνη είχε δώσει την πληροφορία για την υπόθεση της Ριανκούρ και της ζήτησε συνεργασία, ώστε να δώσει πληροφορίες για την οργάνωση 17Ν. θεώρησα το ζητημα αυτό πολύ σοβαρό και παρότι η σύζυγός μου δήλωνε κατηγορηματικά και ο ίδιος πίστευα ανεπιφύλακτα ότι δεν είχε καμία σχέση με όσα της απεδίδοντο, εντούτοις επειδή το θέμα προερχόταν από την αστυνομία είχα ενδοιασμούς, στο κατά πόσο δεν ήταν δυνατόν άδικα να εμπλακούμε. θεωρώ ότι ο ισχυρισμός αυτός, κατά την απόλυτη πεποίθησή μου, εξυπηρετούσε σχέδια για την ιδιοποίηση των χρημάτων που υποτίθεται ότι έλαβε η πληροφοριοδότης της Ριανκούρ».

Ακόμη, θα πρέπει να σημειωθεί ότι τα στελέχη αυτά της αστυνομίας, αντιστράτηγοι ε.α, Γ.Μ. Δ.Α. και Α.Λ., εκλήθησαν να καταθέσουν στην δίκη της «17Ν» και στην κατάθεσή τους όχι μόνο επιβεβαίωσαν ότι η εγκαλούσα ήταν υπό παρακολούθηση, αλλά και ότι έλαβε 13.000.000 δρχ. από την επικήρυξη. Για τούτο και η εγκαλούσα έχει υποβάλει μήνυση εναντίον τους, κατηγορώντας τους πως «. από του έτους 1992 και εντεύθεν. διοχέτευαν εις τον Τύπο και εις τα ΜΜΕ διαφόρους πληροφορίας και παρέδιδαν διάφορα δημόσια έγγραφα (είτε γνήσια είτε πλαστά), δια των οποίων εφερόμην εγώ (η Μαρία Τσιντέρη) ως η περίφημη

πληροφοριοδότης δια το φιάσκο της οδού Ριανκούρ».

Εξάλλου, οι εξετασθέντες μάρτυρες των εγκαλουμένων, κατέθεσαν πως τα ηγετικά στελέχη των αρχών ασφαλείας, που κατά γενική ομολογία ήταν οι πηγές πληροφόρησης, έχουν αναμφισβήτητα ιδιαίτερη αξιοπιστία σε τέτοια θέματα, και συνεπώς οι ως άνω εγκαλούμενοι δημοσιογράφοι στις σχετικές αναφορές τους και ευρύτερα στην όλη αντιμετώπιση του θέματος είχαν τις αναγκαίες πληροφορίες, που άτομα με κατ εξοχήν αρμοδιότητα και ευθύνη έδιδαν.
Πέραν όμως αυτού θα πρέπει να σημειωθεί ότι από τον δεύτερο και τρίτο των εγκαλουμένων, που είναι δημοσιογραφικά στελέχη του Τ/Σ Alter, εδόθη, κατά το χρέος τους, η δυνατότητα στον δικηγόρο της εγκαλούσας να εμφανισθεί σε επόμενα δελτία ειδήσεων του Τ/Σ και να αντικρούσει τις πληροφορίες αυτές, διαψεύδοντας ότι είχε οποιαδήποτε σχέση με την υπόθεση της Ριανκούρ.

Το κατά πόσον οι μηνυόμενοι από την ηγεσία της αστυνομίας σκοπίμως διέδιδαν όλα τα ανωτέρω, όπως ισχυρίζεται η εγκαλούσα, ή είχαν βάση πραγματικότητας, θα κριθεί από την Δικαιοσύνη όπου έχει προσφύγει. Αλλά δεν μπορεί να αναιρεθεί το γεγονός πως υπήρχαν πράγματι οι πληροφορίες αυτές, από τα ανώτατα κλιμάκια των αρχών ασφαλείας στις οποίες στηρίχθηκαν οι εγκαλούμενοι στις σχετικές αναφορές τους στο θέμα. ’λλωστε, είναι χαρακτηριστικό πως αυτές τις πληροφορίες έλαβαν υπόψη τους και οι αρμόδιοι δικαστικοί λειτουργοί, οι οποίοι έκριναν ότι η εγκαλούσα ενδεχομένως εγνώριζε συγκεκριμένα στοιχεία και για το λόγο αυτό έπρεπε να εξεταστεί ως μάρτυρας στη δίκη της 17Ν, όπως και έγινε. Και φυσικά δεν είναι δυνατόν να διατυπωθεί μομφή εναντίον των δικαστικών αυτών λειτουργών για διασυρμό της, με την ως άνω ενέργειά τους.

Ο πρώτος εγκαλούμενος συν. Νικ. Κακαουνάκης στην απολογία του, μεταξύ άλλων, αναφέρει: « Όλα όσα τότε υποστήριξα είχα σαν βάση πηγές και εκτιμήσεις της αστυνομίας, τις οποίες δεν μπορούσε κανείς πάντα να τις διασταυρώσει, αλλά στηριζόταν στην επίσημη ιδιότητα αυτού της αστυνομίας. ’λλωστε, ηγετικά

στελέχη της αστυνομίας επιβεβαίωσαν στη δίκη της 17Ν ότι παρακολουθούσαν την κα. Τσιντέρη».

Ο δεύτερος εγκαλούμενος συν. Νικ. Ευαγγελάτος αναφέρει, μεταξύ άλλων, στην απολογία του: «Το όνομα της κυρίας Τσιντέρη είχε έρθει στη δημοσιότητα πάρα πολλές φορές, τόσο στον Τύπο όσο και στα τηλεοπτικά μέσα ενημέρωσης και σχετιζόταν με την υπόθεση της Ριανκούρ. Οι πληροφορίες στις οποίες βασίζονταν τα ΜΜΕ, προέρχονταν από το αστυνομικό ρεπορτάζ. Ειδικότερα, τέτοιες πληροφορίες, όπως είχα μάθει, προέρχονταν από αξιωματικούς, υψηλόβαθμα στελέχη της αστυνομίας, όπως ο κ. Μακρής και ο τότε αττικάρχης κ. Αποστολόπουλος Τουλάχιστον τρεις φορές εμφανίσθηκε ο δικηγόρος της κυρίας Τσιντέρη και εξέθεσε τις απόψεις και τα επιχειρήματα της πελάτισσάς του».

Ο τρίτος εγκαλούμενος συν. Κοσμάς Σφαέλος στην απολογία του, μεταξύ άλλων, αναφέρει: «Επειδή υπήρχαν πληροφορίες από τον τότε αρχηγό της αστυνομίας κ. Μακρή, αλλά και από τον διευθυντή ασφαλείας κ. Αποστολόπουλο, για το πρόσωπο της κυρίας Τσιντέρη, αναζητήθηκε τόσο η ίδια, αλλά και ο δικηγόρος της, ο οποίος, όπως και η ίδια είπε, την εκπροσωπούσε και φιλοξενήθηκε η άποψή της».

Το ΠΠΣ, κατόπιν όλων αυτών, οδηγείται στο συμπέρασμα ότι οι εγκαλούμενοι δημοσιογράφοι δεν ενήργησαν αυθαίρετα, αλλά στις σχετικές αναφορές τους στηρίχθηκαν στις, εξ ορισμού τουλάχιστον αξιόπιστες πηγές, την ίδια την ηγεσία της αστυνομίας.

Ως εκ τούτου, δεν παραβίασαν την δεοντολογία και κρίνονται ομόφωνα μη ελεγκτέοι πειθαρχικά.

Η απόφαση καθαρογράφηκε την Τρίτη, 01.03.05.

Ο πρόεδρος	Η γραμματέας
Ιωάν. Αποστολόπουλος	Μαρία Χριστοφοράτου